

Qui deu a qui? Pagar o no pagar?

Ben segur que si algú ens pregunta si cal pagar els deutes que hem contret voluntàriament, de forma responsable, amb informació suficient per poder decidir (interès, terminis, amortitzacions...), respondrem amb un sí.

Tanmateix, quan analitzem com s'ha generat, com ha augmentat, quina utilització s'ha fet del deute extern dels països del Sud i, sobretot, la manera en què sumeix en la més absoluta pobresa milions de persones, segur que la nostra resposta no serà tan contundent.

Us proposem un debat argumentat sobre el tema de la condonació sense condicions del deute extern dels PED. Dividirem la classe en dos grups; els que estan a favor del sí i els que, al contrari, creuen que no.

Durant quinze minuts podreu pensar entre tots i totes els arguments amb què intentareu convèncer els vostres companys i companyes que la vostra proposta és la millor. Recordeu que els arguments poden recollir diferents aspectes: polítics, econòmics, socials, ètics o morals i fins i tot religiosos.

Transcorreguts els quinze minuts, el vostre professor o professora us proporcionarà una bateria d'arguments complementaris per ajudar a defensar millor els vostres papers. Heu de llegir-los i discutir-los amb el grup, i tenir-los molt clars abans de començar el debat.

Intermón Oxfam

Arguments EN CONTRA DE LA CANCEL·LACIÓ DEL DEUTE

1. Perquè quan un demana un préstec ja sap que haurà de pagar uns interessos, a part de tornar els diners que li han deixat.
2. Perquè tot el que es perdoni als PED són capitals que podrien invertir-se en el nostre país per augmentar el nostre nivell de vida. A més a més, en els nostres països rics també hi ha gent que pateix pobresa i abans hem de dedicar recursos a millorar la seva situació.
3. Perquè molts cops estan endeutats perquè no han sabut aprofitar bé els préstecs que els van deixar els bancs i les institucions financeres internacionals i els han gastat en coses improductives.
4. Perquè l'únic que volen aquests països és que els ajudem i viure a costa nostra, amb l'excusa que nosaltres som rics i ells pobres.
5. Perquè si la gent estalviés més no necessitaria tantes inversions de fora i tindria menys deutes.
6. Perquè si ara els perdonem el deute, es tornaran a endeutar i serà la història de mai no acabar.
7. Al màxim que poden aspirar aquests països és a una renegociació del deute, a allargar els terminis dels pagaments, a deixar de pagar durant dos o tres anys el servei del deute, perquè així puguin acabar pagant-lo del tot.